

חודש אדר זמן הסתלקות מרע"ה

המציאות הזו התחילה אצל התלמיד הגדול המקבל הגדול, יהושע בן נון, ביגיעתו הנוראה "לא ימוש" [כתלמידו של משה היה היחיד שנמסרה לו כל התורה, ואחריו כבר נמסרה לרבים, זקנים ונביאים וכו'], ואיתא בחתם סופר שביגיעתו הגדולה ועל ידי הביקוש זכה יהושע באיזה בחינה לניצוץ משער הנו"ן.

וכשמת משה רצו להרגו, שנשכחו ההלכות (תמורה טז) וכביכול הוא האחראי ע"ז, ונצטווה להלחם בעמלק, והוא רצה להשלים הדבר, אבל לא הגיע הזמן ונצטווה להפסיק באמצע. ורק בזמן שאול שכבר הגיעו אל המנוחה הגיע זמן לכלותם ע"י שאול בחיר ד', וזה שלא הרגם לא היה זה בקלות ראש ח"ו ולמד זאת מעגלה ערופה^ד, אך מאחר ולא כילה אותם, ולא נגמר התיקון, לא ניצל את הזמן הראוי, הפך לרועץ ושם הפסדנו, ואנו מחכים למלחמה לד' בעמלק, שהקב"ה יבער כל שורש הרע.

חודש אדר הוא גם זמן הסתלקות משה, היה בזה סילוק התורה, שכחו הלכות ובסוף החזירו אבל היתה שכחה, לא היה את הכח של משה, והסילוק זה לדורות.

המן, שהוא לא אדם פשוט, "המן העץ", כבר בעץ הדעת היה את שורש כח הרע, יש לו שורש בתורה. הוא רצה לנצל את הכח הזה של הסתלקות משה שיגמור עד הסוף ויכלה את ישראל, בדור ובזמן שרפו מן המצוות. כי זהו קיום הרע, כאשר יש חולשה אצלנו, אז מתגבר כוח הרע.

ד. גמ' יומא רפ"ב. מאי וירב בנחל על עסקי נחל.

מצד שני, כפי שנתבאר, הוא לא ידע שיש בזמן הזה של חודש אדר אותו כח של הולדת משה, שגם נשאר לדורות, כי מרע"ה הוא הרועה הנאמן, ונתמלא הבית אורה ולדורות, כי יש 'אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא'ה). בכל דור ודור צריך את הכח של משה, ו"משה שפיר קאמרת", אי אפשר בלי זה.

משה רבנו ע"ה נולד מיד עם אור, וכל הניסיונות שלו היו בבירור אחר בירור, וכמה שיותר גדולים התביעות יותר בדקות, וכמה אנשים גדולים שפגמו בדקות ונפלו. וכך הוא בירבעם שהפסיד כל העולמות כשאמר "מי בראש". ואף אצל מרע"ה מצינו שבתחילה היה במדרגה פחותה יותר, "בשעה שנגלה הקב"ה על משה טירון היה משה לנבואה" (שמו"ר ג), ועלה ונתעלה.

בחודש הזה יש את ב' הכוחות, יש מלחמה נוראה, כי שני הדברים אמת ושני הכוחות נמצאים ואיזה כוח יגבר, "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל", ולהיפך ח"ו, זו המלחמה, מלחמת עמלק, ואם לא מנצלים את הכח אזי הוא מתהפך לרעה ח"ו.

קיימו וקבלו מאהבה

ואמרו חז"ל (יומא כט.) שאסתר היתה סוף הנסים. "נמשלה אסתר לשחר לומר לך מה שחר סוף כל הלילה אף אסתר סוף כל הניסים", הכל בהסתר ובדרך הטבע. הנס של אסתר היה כבר במצב של הסתר, ולא היו שינויים במעשה בראשית, אלא השתלשלות מאורעות בדרך הנראית טבעית, ומכל מקום למרות ההסתר, אותו דור של בימי מרדכי, קיימו וקיבלו, "השכילו נפלאותיך", השכילו לנצל בשלימות את הזמן של האור,

ה. אמר רבי אלעזר אשתמודע מהכא דמשה מאתווי משמע דאיהו הבל ואיהו שת ואיהו משה ואתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק (זוה"ק קיד א).